

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/26/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013200421
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200421.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobkyne R. V., K., právne zastúpenej advokátkou JUDr. Hedvigou Gallovou, so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 45, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 13.11.2012 č. 1100303/1/571535-1264859/2012/5307, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/56/2013-46 zo dňa 20.11.2014, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/56/2013-46 zo dňa 20.11.2014 p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 148,22 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Hedvigy Gallovej, advokátky so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 45.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. (zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci) zrušil rozhodnutie žalovaného z 13.11.2012 č. 1100303/1/571535-1264859/2012/5307 a rozhodnutie Daňového úradu Košice z 30.07.2012 č. 9811401/5/2018827/2012/Str a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Ďalej žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v sume 726,11 eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutím Daňového úradu Košice z 30.07.2012 č. 9811401/5/2018827/2012/Str bol podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku žalobkyni vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2010 v sume 3.927,48 eur. Rozhodnutie bolo vydané na podklade protokolu o daňovej kontrole, o výsledku ktorej správca dane vyhotovil protokol zo

04.06.2012 č. 9811401/5/712161/2012. Správca dane v rámci daňovej kontroly zistil, že žalobkyňa za toto zdaňovacie obdobie podala riadne daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby dňa 18.03.2011 a vykázala príjmy zo živnosti podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov v sume 42.966,-- eur, ku ktorým uplatnila výdavky vo výške 30.895,-- eur. Daňová kontrola bola zameraná na preverenie opodstatnenosti uplatnených výdavkov žalobkyňou k príjmom, ktoré vykázala v daňovom priznaní za rok 2010. Z protokolu vyplýva, že správca dane upravil výdavky vykázané žalobkyňou podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov v daňovom priznaní za rok 2010 vo výške 30.895,-- eur o sumu 17.200,-- eur z dôvodu neuznania uplatnených výdavkov na nákup prác a služieb v zmysle faktúr č. 01/2010 zo dňa 30.11.2010, č. 02/2010 zo dňa 31.12.2010, č. 03/2010 zo dňa 31.12.2010 vystavených T. E., Z. a faktúr č. 01/2010 zo dňa 31.05.2010, č. 02/2010 zo dňa 31.08.2010, č. 03/2010 zo dňa 30.09.2010 vystavených E. M., K.. Oba dodávatelia boli správcom dane v priebehu daňovej kontroly vypočutí ako svedkovia a obaja popreli vykonanie práce v lese pre žalobkyňu. Uviedli, že faktúry nevystavili a neprijali hotovosť uvedenú na pokladničných dokladoch. Bolo tiež zistené, že obaja dodávatelia nepodpisali účtovné doklady. Krajský súd konštatoval, že žalovaný spochybnil faktúry len na základe toho, že svedkovia Y. E. a E. M. v priebehu daňovej kontroly nepotvrdili výkon prác v roku 2010 na základe živnostenského oprávnenia, nepotvrdili prevzatie peňazí od žalobkyne a uviedli, že na faktúrach nie je ich podpis, pričom nikoho na vystavovanie dokladov nespľnomocnili. Vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne o rozsahu prác vykonávaných pre Mestské lesy Dobšiná s.r.o. a označenie osoby, ktorá vyhotovovala faktúry a ďalšie daňové doklady pre žalobkyňu, a tiež pre spomínaných svedkov, správca dane mal v záujme čo najúplnejšieho zistenia skutočností nevyhnutných na účely správy daní vykonať aj ďalšie dôkazy - vypočuť žalobkyňu, na základe akých podkladov účtovníčka W.H. vyhotovovala účtovné a daňové doklady, vypočuť aj túto osobu na okolnosti vyhotovovania dokladov a odovzdávania finančných prostriedkov Y. E. a E. M., zistiť u žalobkyne kto mal prideľovať práce týmto osobám a rozsah vykonaných prác u odberateľa a pod. Podľa názoru súdu aj žalovaný v odvolacom konaní mal na tieto skutočnosti reagovať a rozhodnutie prvostupňového orgánu mal zrušiť a vrátiť mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd dal do pozornosti tvrdenie žalobkyne, že príčinou popretia oboch dodávateľov prác Y. E. a E. M. pre žalobkyňu bola tá skutočnosť, že súčasne s výkonom prác na základe živnostenského oprávnenia poberali aj sociálne dávky. Táto skutočnosť, ak sa ukáže byť pravdivá, je tiež dôležitá pri hodnotení pravdivosti a vierohodnosti svedeckých výpovedí.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že podľa svedeckých výpovedí T. E. a E. M. sporné faktúry nevystavili, nepodpisali a neprijali finančné prostriedky v takej výške, ako je to uvedené na príjmovom pokladničnom doklade. Porovnaním podpisov T. E. a E. M. na dokladoch predložených žalobkyňou a na vyhotovených zápisniciach správca dane skonštatoval, že sa nezhodujú. Táto skutočnosť, ako aj vyjadrenie menovaných dodávateľov spochybnila hodnovernosť predložených účtovných dokladov. Správca dane o skutočnosti, že bude vypočúvať svedkov žalobkyňu upovedomil. Napriek tomuto upovedomeniu sa žalobkyňa ústneho pojednávania, na ktorom mala možnosť klásť svedkom otázky nezúčastnila, čím nenaplnila svoje právo ustanovené v § 45 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku. Bolo v záujme žalobkyne oboznámiť sa so zisteniami správcu dane, ako aj s obsahom zápisníc o ústnom pojednávaní s menovanými svedkami, z ktorých správca dane pri vydaní rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane vychádzal. Žalobkyňa teda mala možnosť v priebehu kontroly kedykoľvek uplatniť svoje práva v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Daňového poriadku, a vyjadriť sa k skutočnostiam ohľadom podmienok pri vykonávaní prác vyššie menovanými dodávateľmi a tiež okolnostiam ohľadom vyhotovovania dokladov a odovzdávania finančných prostriedkov. Správca dane vzhľadom na priebeh a výsledky ústnych pojednávaní, ako aj vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval za potrebné predvolávať žalobkyňu a informáciou o vedení účtovníctva W.H. v priebehu kontroly nedisponoval.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 26.01.2015 k odvolaniu žalovaného prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedla, že nie je možné sa stotožniť s tým, že správca dane „spochybnil vierohodnosť, pravdivosť a úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom - žalobkyňou“ a uveril výpovediam svedkov - dodávateľov služieb pre žalobkyňu, ktorí pri svojej výpovedi pred správcom dane nepotvrdili výšku finančnej hotovosti, ktorú od daňového subjektu - žalobkyne v skutočnosti prevzali. Dodávateľmi týchto služieb - prác v lese sú

občania z rómskej komunity, ktorí práce vykonávali na základe živnostenského oprávnenia v takom rozsahu, aby im vznikol nárok na daňový bonus, pričom skutočne vykonané práce následne vyfakturovali prostredníctvom účtovníčky, ktorú si na tieto služby vybrali.

Jediným dôvodom prečo následne pri daňovej kontrole žalobkyne dodávateľa služieb (T. E. a spol.) nepotvrdili prevzatie finančných prostriedkov v takej výške ako bola uvedená na daňových dokladoch bola tá skutočnosť, že boli vtom čase zároveň aj poberateľmi sociálnych dávok, t.j. že pre ÚPSVaR Rožňava predstierali okolnosť, že sú sociálne odkázanou osobou a zatajili skutočnosť, že sú SZČO.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti boli predmetom dokazovania v trestnom konaní vedenom proti žalobkyni na podnet žalovaného, ktoré konanie však skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, ktorý sme predložili príslušnému súdu so sprievodným listom zo dňa 05.12.2013.

Ako ďalší dôkaz vyššie uvedených skutočností žalobkyňa predložila uznesenie o vznesení obvinenia dodávateľovi služieb pre žalobkyňu T. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorému bolo dňa 30.05.2013 vznesené obvinenie za prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c O.s.p. v spojení s § 212 O.s.p. a nasl.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania a napadnutý rozsudok krajského súdu § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že o vypočúvaní svedka T. E. správca dane vyhotovil zápisnicu č. 9811401/1/926882/2012 zo dňa 17.04.2012, do ktorej zaznamenal vyjadrenie T. E. k uvedeným faktúram č. 1/2010, 2/2010 a 3/2010, podľa ktorých daňový subjekt vyplatil menovanému v roku 2010 sumu 10 500,00 eur (suma 6 500,00 eur daňový subjekt vyplatil zálohovo za práce, ktoré mali byť vykonané v mesiacoch január až august 2011). T. E. do zápisnice uviedol, že uvedené faktúry nevystavil, nepodpísal a neprijal finančné prostriedky v hotovosti vo výške 10 500,00 eur tak, ako je uvedené na faktúrach a príjmových a výdavkových pokladničných dokladoch. Podpis na dokladoch nie je jeho.

Svedok E. M. k uvedeným faktúram č. 1/2010, 2/2010 a 3/2010 v celkovej sume 6 700,00 eur, pri vykonanom ústnom pojednávaní dňa 14.05.2012 do zápisnice č. 9811401/1/346409/2012 zo dňa 14.05.2012 uviedol, že predložené faktúry nevystavil, nepodpísal a neprijal finančné prostriedky v hotovosti vo výške 6 700,00 eur tak, ako je uvedené na faktúrach a príjmových a výdavkových pokladničných dokladoch. Potvrdil tiež, že daňový subjekt mu vyplácal nejaké peniaze, podľa toho koľko odrobil, avšak žiadny doklad o tom nemá.

Na základe uvedených zistení správca dane zhodnotil všetky uvedené dôkazy a rozhodol, že uplatnené daňové výdavky za dodanie prác od dodávateľov T. E. a E. M. v celkovej sume 17 200,00 eur neboli preukázateľne vynaložené podľa § 2 písm. i) a nadväzne § 19 zákona č. 595/2003 Z.z., v zmysle ktorého je možné do daňových výdavkov zahrnúť výdavky preukázané, v rozsahu a za podmienok podľa zákona č. 595/2003 Z.z. resp. osobitného predpisu, čo nebolo dodržané, pretože nebola splnená podmienka preukázateľnosti výdavku.

Správca dane vychádzal z uvedených skutočností, ktoré sú spochybnené výpoveďami tých istých osôb ako svedkov v trestnom konaní pred Okresným súdom Rožňava vo trestnej veci obžalovanej R. V. sp. zn. 1T/89/2013, kde na hlavnom pojednávaní svedkovia T. E., E. M., L. M. a U. F. vypovedali v rozporne so svojim výpoveďami pred správcou dane. Táto okolnosť vedie k tomu, že správca dane musí dokazovanie opätovne vykonať a odstrániť rozpory vo výpovediach svedkov pred ním a v trestnom konaní. Za tým účelom sa správca dane oboznámi s výpoveďami svedkov v trestnom konaní.

Najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 1T/89/2013 zo dňa 14.10.2013, ktorým bola R. V. oslobodená spod obžaloby pre skutky, ktoré sa mali stať v rokoch 2010 a 2011. Keďže nejde o odsudzujúci rozsudok správca dane ním nie je viazaný v zmysle § 135 O.s.p. Rozpory medzi dôkazmi však musia byť odstránené.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (vyjadrenie zo dňa 26.01.2015 k odvolaniu žalobcu 139,83 €, réžijný paušál 8,39 €). Spolu 148,22 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.